

26a Escola d'Estiu de les Terres de l'Ebre

3 al 7 de juliol de 2006

LLAÜT

Bolletí informatiu n 4 . dijous 6 de juliol de 2006

26a Escola d'Estiu de les Terres de l'Ebre

Mirades educatives
a la sisena hora
Eines per a la reflexió
i la pràctica als Consells
escolars

DEBATS 103

Introducció

Teniu a les vostres mans les reflexions del seminari organitzat per la Fundació Jaume Bofill en relació a l'aplicació de la sisena hora a l'educació pública a Catalunya. El seu objectiu principal ha estat elaborar una primera anàlisi i un seguit de recomanacions al conjunt de la comunitat educativa, tenint en compte que la proposta ens porta a la necessitat de reorganitzar alguns aspectes de funcionament dels centres públics d'educació infantil i primària.

Hem volgut elaborar un document que avancés criteris pedagògics i organitzatius per tal que l'aplicació de la mesura fos beneficiosa pel sistema educatiu públic del nostre país. Ens mou, per tant, un sentit pragmàtic, la qual cosa no ha impedit fer una mirada més global a la situació de l'educació i dels centres públics d'educació infantil i primària. Per tant, també podreu veure propostes que van més enllà de les conseqüències directes d'aquesta implantació.

En aquest objectiu, hem coincidit tots els que hem participat en el seminari. Els participants, han estat persones que s'han posicionat a favor i en contra de l'ampliació de l'horari o la seva oportunitat. Malgrat aquesta diversitat, hem constatat la coincidència en l'objectiu d'aconseguir una millora de l'educació pública i poder fer propostes per tal que les dificultats que puguin sorgir de l'aplicació d'aquesta mesura siguin neutralitzades, bé per propostes de l'Administració (complementàries) o bé per l'acció dels equips directius, claustres i comunitats educatives, que sabran trobar solucions a les noves complexitats que es plantegen.

AQUEST DOCUMENT HA ARRIBAT A TOTES LES PERSONES INSCRITES A L'ESCOLA D'ESTIU

e Pacte Nacional per a l'Educació debat curricular

A. Introducció

Un compromís col·lectiu per l'educació, camí d'una llei catalana.

La Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya, compromesa amb el Marc Unitari de la Comunitat Educativa¹, s'ha pronunciat ben aviat. El mes de gener passat es va presentar el document *Un compromís per l'educació a Catalunya* que és el resultat del treball de tot un curs (el 2003-04) a l'entorn de quatre grans temes: administracions, autonomia de centres, professionals i currículum. L'objectiu: definir un model de sistema educatiu per al país que millori substancialment el que tenim ara i que pugui quedar recollit en una llei catalana d'educació.

Si bé els inicis dels treballs per consensuar unes línies prioritàries per a la necessària –i acordada– modificació del sistema educatiu van tenir lloc en uns moments (setembre de 2003) en què ni sospitàvem els importants canvis en l'àmbit polític que ens tocava viure, la tasca realitzada al llarg del curs passat i organitzada aquests darrers mesos en forma de publicació és perfectament adient al moment. És una de les primeres aportacions col·lectives –aquesta amb el valor afegit de recollir de forma consensuada les diferents sensibilitats i punts de vista d'entitats representatives d'estudiants,

¹ Entitat formada per la Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC), la Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes d'Educació Secundària (FAPAES), la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica, els sindicats Comissions Obreres, FETE-UGT i USTEC-STES, i els sindicats d'estudiants Associació d'Estudiants Progressistes (AEP), Associació de Joves Estudiants de Catalunya (AJEC), Sindicat d'Estudiants (SE) i la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans (CEPC)

pares i mares i professorat– que es fan després de la presentació dels treballs per a un Pacte Nacional en Educació. És en el marc d'aquest acord subscrit amb el MUCE que fem les nostres aportacions.

Caldria contextualitzar una mica aquest Pacte.

A nivell internacional, no és difícil identificar sectors que aposten, encara, per un sistema educatiu selectiu, al que tingui accés – només – un sector privilegiat de la societat, amb dobles xarxes de qualitat i recursos, al servei de la transmissió de coneixements i valors per al manteniment del sistema econòmic i social. Els sectors de progrés plantegen unes finalitats per a l'educació que tendeixen al canvi i la millora social i volen aprofundir en les idees de comprensivitat, cohesió, d'igualtat d'oportunitats i equitat. Nosaltres ens decantem per aquesta opció perquè creiem que el coneixement ha de servir per formar una ciutadania culta amb valors com el civisme, la sostenibilitat, la solidaritat i la cultura democràtica. El coneixement ha de permetre a les persones l'accés als bens culturals i socials, i l'educació ha de contribuir a fer les persones més lliures i felices, a més de construir una societat cohesionada i equitativa.

A l'espai europeu es treballa per un acord en l'ensenyament universitari que faci d'Europa un espai econòmic cada vegada més competitiu, però en el Tractat pel que s'estableix una Constitució per a Europa no es fa cap referència als objectius dels sistemes educatius per educar en els valors que la mateixa Unió defineix com a propis. Hi ha un profusió destacable de capítols dedicats al camp productiu, comercial, laboral, polític, financer, de defensa,... però hi ha molt poca referència als objectius educatius de la Unió, o –si més no– als sistemes educatius dels països de la Unió.

A nivell estatal, estem en plena fase de modificació legislativa: prorrogada l'aplicació de la LOCE, s'està treballant sobre el projecte d'una nova llei, la LOE. Aquesta hauria de ser una llei de mínims, que reculli l'experiència de l'aplicació de les reformes anteriors – procurant no caure en els errors que han impedit una millora generalitzada del sistema i han provocat una reacció contrària en determinats sectors - però assegurant uns principis educatius amb molta fermesa: el dret a l'educació universal i una educació no segregadora que potenciï la cohesió social.

En l'àmbit català cal estar atents a l'elaboració del nou Estatut d'Autonomia per veure com quedarà el marc competencial que condiciona l'educació, i com es plantejarà el finançament que, com citem diverses vegades en aquest document, és l'autèntic indicador del valor que es dona a l'educació. A Catalunya, els nivells d'inversió en educació ha anat minvant paulatinament fins a ser dels més baixos de l'estat i del nostre entorn, i això no lliga gens amb la voluntat de fer – de l'educació – un motor de progrés i benestar. I cal concretar totes les millores en una llei catalana d'educació.

APORTACIONS AL DEBAT SOBRE EL PACTE NACIONAL PER L'EDUCACIÓ

Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya

Maig 2005